

En dagdrømmers paradisi

Det bliver ikke meget bedre end Ballyfin. Det irske gods er genåbnet efter en otte år lang restaurering og fremstår i dag som det ypperste, når det gælder en weekend på landet

Af Tom Okke | Foto PR

IRLAND – Det varer måske kun tre minutter, men det føles som en evighed. At stå her mellem de gigantiske, grå marmorsøjler med ryggen mod hovedbygningen og blikket rettet ud over søen, engen og den fantastisk grønne skov er næsten som en scene taget ud af en drøm.

Stilheden omslutter mig. Og i netop dét øjeblik tænker jeg:

“Dette er mit sted. Her bor jeg. På mit gods i Irland.”

Men det gør jeg jo ikke. Jeg er her blot på lånt tid. 24 timer. Det er alt.

Men hvad er nu det? Stilheden bliver brudt, og døren bag mig går op.

Ahh, det er bare Glenn. Butleren. Han spørger, om ikke jeg vil have et kort med mig på turen?

“Vi råder over godt 240 hektar, så det er måske rart nok at kunne finde vej. Ved du, hvor du vil hen?” spørger han.

“Jeg vil blot ud og nyde naturen,” siger jeg og hopper ind i golfvognen foran mig.

“Du kunne også have fået en hestevogn, men denne her er elektrisk, så den burde du kunne køre,” siger Glenn og vinker mig af sted.

Med et blødt tryk på speederen ruller jeg hen over pladsen og ned til venstre ad en lille grussti, der ifølge kortet fører mig ned forbi grotten, bistaderne og rundt om søen.

Jeg drøner op og ned ad små bakker, ind gennem den grønne skov og når til sidst ud til søen, hvor der står en lille bænk malerisk placeret midt i landskabet. Herfra kan jeg se over til hovedbygningen og det er her, det slår mig, at Ballyfin er magi. Dette er ikke virkeligheden. Eller er det?

Historien om Ballyfin er noget nær et eventyr. Det enorme gods er blevet opført i etaper, og faktisk er hovedbygningen fra 1820 en af de sidst tilkomne på

landstedet, der ligger ved foden af Slieve Bloome-bjergene nær landsbyen Portlaoise i det centrale Irland.

Hovedbygningen er tegnet af far og søn-arkitekterne sir Richard og William Vitruvius Morisson og er opført af sir Charles Coote, hvis familie ejede og drev godset helt frem til 1920'erne.

“Det var en meget svær tid, for uafhængighedskrigen rasede. Mange af landets katolikker var sure over, at protestanterne sad på store dele af al ejendom og rigdom i landet, så mange af de store irske godser gik op i røg, men ikke Ballyfin. Heldigvis,” siger Aileesh Carew, der er direktør på Ballyfin, som i dag bliver drevet som et überluksuriøst countryhouse-hotel.

Aileesh Carew fortæller, at familien Coote valgte at sælge Ballyfin omkring de år, da Irland opnåede selvstændighed. I stedet blev godset indrettet som katolsk kostskole for drenge og var det sådan set helt frem til 2006, da en ny velhaverfamilie havde udset sig Ballyfin som “sit personlige projekt.” Men det er en historie, vi vender tilbage til, for Aileesh Carew gemmer selv på en historie, der trækker tråde tilbage til Danmark.

Stort gods, lille hotel

“Nej, det er faktisk lidt flovt, men jeg kan ikke længere tale dansk. Det burde jeg kunne,” siger Aileesh Carew og smiler forsigtigt.

Ballyfins irske direktør er dog lovlig undskyldt. Det er efterhånden otte år siden, hun forlod Danmark, hvor hun i perioden fra 2001 til 2005 stod i spidsen for det Arne Jacobsen-designede Radisson Royal Hotel i hjertet af København.

“Jeg havde en vidunderlig tid i Danmark, men de fleste talte jo flydende engelsk, så det var småt med det danske sprog,” siger Aileesh Carew, der godt >>

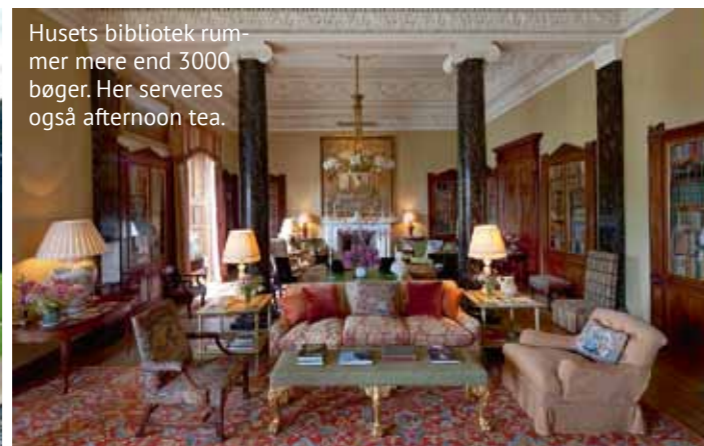

De 15 værelser på godset er alle individuelt indrettet med de smukkeste antikviteter.

Den elegante udestue er blevet istandsat og fungerer i dag som restaurant.

Husets bibliotek rummer mere end 3000 bøger. Her serveres også afternoon tea.

kan se det mærkværdige i at skifte Danmarks mest ikoniske designhotel ud med et irsk landsted langt uden for lov og ret.

”Du kan i hvert fald ikke sammenligne de to hoteller. I København havde jeg 260 værelser og overhovedet ingen personlig kontakt med gæsterne, mens jeg her kun råder over 15 værelser, og alting netop handler om den personlige kontakt. Det forventer vores besøgende,” siger Aileesh Carew, der når Ballyfin er fuldt booket maksimalt skal hilse på 29 mennesker.

”Vi er på den måde et meget lille hotel, men værelserne og fællesarealerne er ganske store.”

Netop det faktum må man give hende ret i. Alene de seks stuer, der er ligger i forlængelse af hinanden i stueetagen, er et kongeslot værdigt. De smukt dekorerede lokaler er udstyret med et hav af antikviteter, guldindrammede malerier, spejle samt lysekroner, der hænger ned fra det rigt ornamenterede stukloft. Og intet sted er der så meget som en plet eller et støvkorn at se. Intet.

Der er ild i pejsen, og på bordene står der små krukker med friskbagte småkager og fransk nougat. Kaffe og te serveres af velklædte tjenere, som for størstedelens vedkommende er født og opvokset i gåafstand fra godset. Endnu et charmerende tiltag fra de personer, der i dag ejer og driver Ballyfin. Må vi præsentere: familien Krehbiel.

Antikvitetssamlernes drøm

Men hvem er de så? Og hvorfor har de valgt at købe et gods som dette? Forklaringen er – forholdsvis – enkel. Ægteparret Kay og Fred Krehbiel er amerikanere, og i mange år gik de rundt med en drøm om at ”gøre en forskel,” fortæller Aileesh Carew, der beskriver ægteparret som typiske nede på jorden-mennesker, som har gjort det godt her i livet.

Fred Krehbiel var i mange år direktør og bestyrelsesformand i den amerikanske elektronikvirksomhed Molex, og det var bl.a. her, han grundlagde sin formue. Hustruen Kay kommer oprindeligt fra Irland, så familien havde allerede tilknytning til landet, da de valgte at investere i Ballyfin.

”Ægteparret havde i mange år samlet på antikviteter og savnede derfor et sted, hvor samlingen kunne komme til sin ret. Og ja, så havde de denne her drøm om at åbne et lille hotel,” forklarer Aileesh Carew. >>

Træk, sigt og skyd

Godset Ballyfin ligger midt ude i ingenting. Her er hverken restauranter, butikker eller bare noget, der minder om civilisation. Og det er netop topattraktionen. Her er blot gudeskøn natur og en stilhed, der virker nærmest meditativ.

Men det varer ikke ved, for en af Ballyfins butlere, 33-årige Glenn, har lovet at vise mig, hvordan man her på stedet ynder at skyde efter lerduer. Derfor er vi nu på vej i en golfvogn om på den anden side af Ballyfin, hvorfra der er udsigt over de grønne marker og helt ude i distancen Slieve Bloome-bjergene, der er indhyllet i en grålig dis. Regnen er på vej. Ingen kan være i tvivl om, at vi er i Irland. Mere ægte bliver det altså ikke.

Glenn er standsmæssigt påklædt med en mørkeblå vest og en sixpence eller det, han kalder sin ”bedstefarhat”, sat skævt på hovedet. I skuret bag os finder han et 20-kaliber jagtgevær frem og forklarer, hvordan sådan en sag skal bruges.

”Har du prøvet at skyde lerduer før? Nå, ikke? Så kan du godt begynde at glæde dig. Du bliver hurtigt afhængig,” siger Glenn og viser, hvordan de to patroner placeres korrekt i geværets løb.

”Husk nu, at geværet skal pege nedad, når du ikke sigter. Og lad være med at have fingeren på aftrækkeren. Vi siger gerne ”wood is good”, fordi du i stedet skal placere din pegefinger på træskaftet,” siger Glenn og gør sig klar bag ved mig.

Det er nu, det gælder. Lerduerne kan komme fra hver sin side, men Glenn forbarmer sig over mig og forklarer, at den første due vil komme flyvende lavt ind fra venstre. Og der er den. Jeg prøver at sigte, stille skarpt med øjnene, og bruger mit første skud. Det giver et ordentligt ryk i skulderen.

”Sådan,” råber Glenn.

”Et naturtalent!”

Men derefter går det ned ad bakke. Glenn sætter sværhedsgraden i vejret og lader nu lerduerne flyve ind både fra højre og venstre, nogle flyver lavt, andre højt. Enkelte kommer endda flyvende ud samtidig.

”Det handler alt sammen om koncentration,” får jeg at vide og prøver at samle al min mentale styrke til de sidste to skud i bøssen.

”Bang, bang.”

To pletskud. Seancen er forbi. Som souvenir får jeg et lille blåt mærke på overarmen, men det opdager jeg først dagen derpå.

Geberit AquaClean
Toilettet, som rengør dig med vand.

GEBERIT

Vind luksus-weekend.

Test et douchetoilet på en luksusweekend på Hotel D'Angleterre i København. Læs mere om konkurrencen og find dit nærmeste showroom her.

Bliv en Geberit AquaClean partner og test et douchetoilet. Samtidig deltager du i konkurrencen om en luksusweekend på Hotel D'Angleterre i København. Læs mere om konkurrencen og find dit nærmeste showroom her.

www.geberit-aquaclean.dk/taetandwin

Husets frue, Kay Krehbiel, er en ivrig samler af Flora Danica-stel, som vises frem i kælderen.

I husets foyer er der både gummistøvler og tveedjakker til husets gæster.

Lysindfaldet er med til at skabe den perfekte, storladne stemning på godset.

Den enorme park omkring godset er ren nydelse for øjet.

The Golden Room var tidligere alene forbeholdt godsets kvinder, men rummer i dag en smuk samling malerier.

Enhver gæst bliver modtaget helt ude foran huset af deres egen butler. Her er det 33-årige Glenn, der tager imod.

Ægteparret Krehbiel købte det forfaldne gods i 2002, men måtte hurtigt erkende, at det ikke ville være noget let eller hurtigt overstået kapitel i deres liv. Tværtimod ville det blive deres livs projekt.

Og sådan gik de næste otte år med at restaurere hovedbygningen og de omkringliggende bygninger fra top til tå. Først i 2011 kunne Ballyfin endelig slå dørene op for de første gæster. Smukkere end nogensinde.

Ballyfin har siden modtaget en lang række priser og er konstant på listen over de mest luksuriøse landsteder, men godset kommer aldrig til at tjene de penge hjem, som det har kostet ægteparret Krehbiel at istandsætte det. Det er ikke nogen hemmelighed her på stedet.

“Nej, målet er blot at få dækket de løbende udgifter ind. Det koster enorme summer at holde et gods som dette åbent, så hvis det havde handlet om at tjene penge, skulle vi nok have haft yderligere 50-60 værelser, men det har aldrig været planen,” forklarer Aileesh Carew.

I stedet er der konstant nye planer, for Krehbiel-familien vil hele tiden forbedre det projekt, de selv har sat i søen.

Flora Danica i kælderen

Seneste tiltag er en hel kostumeafdeling, hvor gæsterne på godset kan iklæde sig kjoler og dragter fra dengang, herskabet på Ballyfin var værter ved overdådige fester og selskaber. Dog er der ikke tale om originale kjoler, men brugte kostumer fra The Chicago Lyric Opera Company.

Lister man derimod ned i kælderen under hovedbygningen og hen ad gangen under det hvælvede loft, finder man døren ind til en yderst original samling. Herinde har Kay Krehbiel nemlig opbevaret sin unikke samling af originalt Flora Danica-porcelæn. Der er stel nok til 50 personer, og rummet er så romantisk indrettet, at der faktisk er foregået et enkelt frieri herinde.

“For os handler det meget om at skabe en totaloplevelse for alle dem, der kommer her som gæster. Det gør ikke noget, at de helt glemmer tid og sted,” fortæller Aileesh Carew, da turen rundt på Ballyfin når til vejs ende.

Og sammen med personalet står hun helt ude ved hovedtrappen foran hovedbygningen, da jeg igen må tage afsked med Ballyfin. Jeg husker endnu, da jeg stod her og drømte, at dette var mit sted. Nu er drømmen snart slut.

Jeg ser mig tilbage, da jeg passerer gennem gitterporten og ud på den anden side. Men personalet står der ikke længere. Var Ballyfin bare en drøm? ●

Børsen var inviteret af Ballyfin Demesne

DIN FORMUE ...

... FOR ÆDLET

Et særligt fornuft som en investering, der ikke holder en værdi af din formue.

Med vores unikke Formueprognose får du en 360° perspektiv på din økonomi og muligheden i din formue. Vi kan analysere og vise den økonomiske betydning af din økonomi. Vibe team har også mere gennem hele livet.

Den personlige Formueplan kan træffes på et hold af specialister inden for investering, skat, bolig, pension m.m. For at sikre, at vi lever op til vores høje standarder for udviklingen af din formue.

Se mere på danabank.dk/privatbanking eller ring til os på 44 12 12 44.

danabank.dk/privatbanking